

- 00000000 0.000000 00000000 0000000000 00000000 00000000 00000000000000 0000000000
00000000000000000000000000.0000 00000000000000 0000000000 00000000000000 0000000000
00000000 0000000000000000000000 '0000 0000000 000000000000000.0000000000000000 0000000000
000000000000 ' 0000000 000000000000000000000000 000000000000
000000000000 000000000000000000. -0000000000 -

"00000000000000 000000000000 00000000 00000000000000 000000000000 00000000 000000000000
00000000 " -0 0000000000 0000000000 [" *Let our advance worrying become advance thinking and
planning.* " -0 **Winston Churchill**]

என் வாழ் வின மிகப் பெரிய வரப் பிரசாதங்கள் என்றால் என்றும் நான் முன் வரைபது
என் குடும்பம் மற்றும் என் தொழில். அதிலும் என் பெற்றோர்கள் எனக்கும்
கொடுத்த சூதந் திரம் என் தொழில்கள் மற்றும் என் காலகட்டத்தில் என்னுடன் இருந்த
எத்தனையோ பெண்களுக்கு கிட்டத்தட்ட திருக்க வாய்ப்பில்லை. என்னுடைய சிறகுகளை
விரித்து சூதந் திரமாக வானவீதியில் பயமின்றிப் பறக்க வழிவகை செய்வதற்கு அவர்கள்
என் அப்பாவின் பயண ஆசையின் வளம்போன்றவர்கள் விளைவாக நான் நாங்கள் ஒவ்வொரு
வரும் ஏதாவது புது நாடு சிலைலும் பயணங்களின் மபலகாரணம். ஆனால் என்
அம்மாவிடம் எனது கணவருக்கும் பிரயாணம் செய்வது என்பது விருப்பம் அதிகம்
இல்லாத நிகழ்வு. தவேபைபட்டால் மட்டுமே பயணம் செய்வார்கள். சூற்றுப் பிரயாணம்
செய்வதில் அதிக நாட்டம் இல்லாதவர்கள். இந்தக் குணத்திசயத்தில் என்
அப்பாவுக்கும் எனக்கும் அவர்கள் வறோடுபடுவார்கள். அப்படியே பிரயாணம்
மறைகொண்டாலும் வீட்டுக்கு எப்போது திரும்புவோம் என்ற நினைப்புதான்
அதிகம் இருக்கும். ஆனால் என் அப்பாவின் 'பாஸ்போர்ட்' மபினு புத்தகங்கள் பல

நாட்கள் சனென்று வந்த காரணத்தால் பக்கங்கள் மழுதும் 'ஸ்டாம்ப்களால் நிரம்பி வழியும்'. இப்போதும் பயணம் செய்வதில் அவரது ஆர்வம் என்னவும் குறையவில்லை. ஜனவரி மாத வாக்கில் என்னிடம் இந்தக் கோட விடுமுறைக்கு ஏதாவது நாட்பக்கத்தில் சனென்று வரலாம் என்று ஆலோசனை கேட்டார். அதே சமயம் தான் என ஆராய்ச்சி கட்டுரைக்காக நான் செல்ல திட்டம் வகுத்ததும் சேர்ந்தது. ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை சமர்ப்பிக்க முடிவு செய்த காரியம் என்கனவது தசேங்களுக்கு செல்ல வழிவகுத்தது என்பதும் விதியின் ஒரு விளைவென்றால் மிகையாகாது.

Club7 holidays அனுப்பிய மின்னஞ்சல் இணைப்பில் பல்வேறு விதப் பயணத்திட்டங்கள் அடங்கிய குறிப்புகளும் அந்த பயணங்களாகக் காகச் செலுத்த வேண்டிய தொகையும் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தன. அதில் முதல் பயணத்திட்டமாக புதினநாட்கள் ஓன்பது நாட்களுக்கூடிய பயணம் செய்யும் குறிப்பு எனக்கு மிகுந்த ஆசையை உருவாக்கியது. லண்டனில் ஆரம்பித்து பாரிஸ் நகரம் சனென்று, பின் பல்ஜியம், நெதர்லாண்ட்ஸ், ஜெர்மனி வழியாக ஸ்வீடன் லாண்ட் சனென்று மீண்டும் நாட்கள் அங்கே கழித்து, அதன் பின் ஆஸ்திரியா நாட்க்குள் கால்புதித்து பின் இத்தாலி, வாடிகன் சிட்டி மற்றும் ரோம் நகரத்தில் முற்றுப்பெறும் இந்த பிரயாணக் குறிப்பு மிகவும் கவர்ந்தது. இதற்கான தொகை ஒருவருக்கே சூமார் 2 லட்சத்து 40 ஆயிரம் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. என அப்பாவிடம் இந்தத் திட்டம் பற்றி கிறியப்போது இதற்காகத் தொகை அதிகம் செலவூ செய்ய வேண்டுமே என்ற தயக்கம் அவரால் இருந்தது. எனக்கும் இது பற்றி ஒரு முடிவு செய்ய அந்தச் சமயம் இயலவில்லை.

எனினும் ஆழ்மனதில் அடங்கிக் கிடந்த கனவது தாரகைகள் தற்போது சூதந் திரமாக மனதில் நடனம் செய்ய ஆரம்பித்தனர். லண்டன் சனென்று திரும்ப தமேஸ் நதியை சந்திப்பது, பாரிஸின் ஐஃபெல் டவரின் மலே உலவுவது, துலிப் மலர்களாக கிடையே அணிவகுப்பு நடத்துவது, ஆல்பஸ் மலகைளின் ஐஸ் கட்டிகளை இருக்கைகளிலும் அள்ளுவது வாடிகன் சிட்டியில் வண்ணிற புடவையில் உலவுவது என மனக்கண்ணின் முன்பல்வேறு கனவூபிம்பங்கள் காட்சி அளித்தன. மனம் உடனே ஒரு நீதிமன்றமாக மாறி இப்பயணம் மறே கொள்ளுவதால் என்ன நடக்கும் அல்லது பயணம் செல்லாவிட்டால் என்ன ஆகும் என்று இருப்பக்கத் தரப்புவாதங்களையும் பரிசீலிக்க ஆரம்பித்தது. பயணம் மறே கொள்ளத் தேவைபணம். இப்பிரபஞ்சம் மழுமயையும் பணம் என்ற ஒரு சாத்தான் அல்லது கடவூளசை சூற்றித்தானே இயங்குகிறது. கரன்சினோட்டர்கள் இல்லாவிட்டால் கடவூள்தான் ஏது? சாத்தான் தான் ஏது? மனிதனின் எந்தத் தேவகைகும் அல்லது பரோசகைகும் பணம் என்ற காகித்தாள்காரணம் என்பது அனவையும் அறிந்த விஷயம். என வாழ்வில் பணம் என்ற ஒரு விஷயத்திற்காக என ஆசகையையோ அல்லது கொள்ககையையோ நான் என்றும்மே மாற்றிக் கொண்டதில்லை. இந்தப் பயணம் மறே கொள்ள நான் என அப்பா மற்றும் என மகன் மீவரூக்கும் சேர்த்து தாராயமாக ஏழு அல்லது எட்டு லட்சம் செலவாகும். அடுத்தவரும் சில மாதங்களில் ஜில்லை மாத வாக்கில் என மகன் மறே பிப்புக்காக அமெரிக்கா பல்கலைக்கழகம் செல்ல இருப்பதால் அதற்கான செலவூகள் கமைலே காத்து இருப்பது நிதர்சனமான உண்மை. என்கணவர் கிறியது அடுத்த முறை செல்லுங்கள். இந்த முறை இந்தச் செலவூ செய்தால் பணம் தட்டுப்பாடு ஆனால் என்ன செய்வது என்பதே. ஆனால் மனம் கிறியது பணம் சம்பாதிக்கலாம் வாழ்வின் இறுதிவரை ஆனால் அடுத்த முறை என்ற ஒரு வாய்ப்பு கிடக்ககும் என்பதில் என்ன நிச்சயம்? வாழ்வில்

கழிந்த ஓவ்வொரு நொடியும் திரும்ப கிடக்கக் கூமா என்ன? அல்லது அடுத்த முறை இப்படியே நடக்கும் என்பதும் உறுதியாகுமா?

காலம் காலமாக நான் கடமைபிடித்து வரும் ஓரே கொள்கை "மனம் விரும்புவதை அடுத்தவர்க்கு பாதகம் இல்லாத விஷயத்தை உடனே செய்து முடித்து விடு" என்ற ஒன்று. நம் ஓவ்வொரு நாளையும் சமீபித்து வடைபதாக நினைத்து வாழ்வை சலவழிக்கிறோம். இன்று இந்த கஷ்டம், நாளை இன்னும் ஒரு கஷ்டம் வரலாம். பின்னர்தான் நம் வாழ்வை முழுதாக வாழ்ந்து ரசிப்பது?

பணம் சம்பந்தமான இந்த வாதம் உடனே தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. பணம் சமாளிக்க முடியும் என்று தோன்றியது. எனவே, என்கணவரிடம் அவரின் சமீபிப்பை மகனாகக் காக்க வதைத்துக் கொள்ளச் சொல்லிவிட்டு, முதல் அட்வான்ஸ் இந்தப் பயணத்துக்கு வழங்கினேன். ஒரு பணைப் பொருளாதார ரீதியில் வலிமை பெற்று இருந்தால் அது கூடும் உயர்வாகும் மட்டும் அல்ல, தன் விரும்பங்களையாரிடமும் கையேந்தாமல் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா? எனக்கு மிக உயர்ந்த படிப்பைக் கொடுத்து, எனக்கு திரும்பும் செய்திபிறகும் எனக்கு, என்கணக்கு சலவா செய்து பல நாட்களுக்கு அழைத்துச் சென்ற என்தந்தைக்கு ஒரு நன்றிக் கடன் காட்ட எனக்கு ஒரு வாய்ப்பு என்பது எனக்கு மனதில் உறுதியாக தோன்றியது. அடுத்த விஷயம் நான் விரும்பும் இடங்கள். நான் வாழ்நாளில் என்றனும் பாரக்க முடியுமா என்று ஏங்கிய நாட்கள் இன்று என்கு முன்னே கைக்கெட்டும் திரிந்தில். இவ்வளவு நல்ல விஷயங்களை அடங்கிய இந்தப் பயணத்தைத் தவற விடுவதா? மனம் அடித்துக்கொண்டிருந்து இப்பயணம் மறக்கொள் என்று. மனம் போல் மார்க்கம். எனவே முதல் படிப்பை உறுதி செய்துதான். இந்த இடத்தில் தான் நான் உளவியல் ஆராச்சியாளர் சிக்மாண்ட் பிராய்ட் அவர்களின் கோட்பாட்டை உறுதியாக நம்புகிறேன். என்கு ஆழ்மன ஆசைகள் எனக்கு துண்டுவதல் அளித்தன. அடுத்த முறை பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணமே எழாமல் ஆழ்மனதில் தங்கிக்கிடந்த கனவுகள் எனக்கு தவேயான ஊக்கத்தையும் உறுதியையும் அளித்தன.

அடுத்ததாக என்கு முன்னே எழுந்த பிரச்சினை அரசாங்கத்திடம் நான் பெற வேண்டிய தடவை இல்லாச் சான்றிதழ். அரசாங்க வேலை பார்ப்பதால் நம் நாட்டை விட்டு வளைய நாடா சலல்ல முறையான அனுமதி பெற்ற பிறகே சலல்ல முடியும். கல்லரிவில் பணி புரிவதால் சலல்லையில் உள்ள கல்லரி கல்வி இயக்குனர் அவர்களின் அனுமதிக்காக கல்லரி மல்லமாக விண்ணப்பிக்க வேண்டும். அதுவும் இரண்டு மாதங்களாகும் முன்னதாகவே. அதற்கான முறையான படிவங்கள் பரிசீலனை செய்து கல்லரி முதல் வரிடம் பணிநீதனுப்ப வேண்டிக்கடிதம் எழுதி அவர்கள் மல்லம் அனுப்ப வேண்டும். இது கொஞ்சம் சிரமான ஒரு படிமுறை. மல்லன்று படிவங்கள் பரிசீலனை செய்து தவேயான புகைப்படங்கள் ஓட்டி, பிரயாணம் செய்யவிரும்பும் நாட்கள் மற்றும் பிரயாணத்திற்கான காரணம் என்கு அனதை தையும் கறுப்பிட வேண்டும். மலேயம், பயணம் செய்யும் அரசாங்க அலுவலரின் பணி விவரங்கள், வலையில் சரேந்த நாள், ஓய்வு பெறும் நாள், பணி புரிந்த நாட்கள் என ஒரு பயோடேட்டா தயாரித்து அனுப்ப வேண்டும். இது சம்பந்தமாக எனக்கு முன்னரே அனுபவம் இருந்ததால் உடனடியாக இந்த வலையை முழுமல் ச்சுடன் செய்தன.

அடுத்த முக்கிய வேலை ததேிகளை முடிவா செய்து. மல்லன்று ததேிகள் பயண அமைப்பாளர்கள் அனுப்பினார்கள். ஏப்ரல் மாதத்தில் 21 மற்றும் 27 ஆகிய ததேிகளில் பயணம் ஆரம்பிக்கிறது அல்லது மலேயத்தில் 5, 10 மற்றும் 15 ததேிகளில் பிரயாணம்

ஆரம்பிக்கிறது என்றும் கபறப்பட்டது. ததீதிகளை ததீர்வு சயெ்வதில் அடுத்த சிக் கல் எழுந்தது. கல் லரியின் கடசை வலே நாள எப்ரல் 10 எனப்தால் 21 -ம் ததீ எடுத்ததுக்கொள்ளலாம் என நான் முடிவு சயெ்தபதோது என மகன் ஒரு திடீ ர் பீ தியகை கிளப்பினான் . அமரெிக கா மதீ பபிப்புக்கு ஜபலை மாதம் சலெவதறகான விசா அழபைபிதழ் எப்ரல் மாத கடசையில வரக்கப்டும் எனபததே அது. மதீ மாதம் ததீதிகள் ததீர்வு சயெய் முதலிலயே பயண ஏறபாட டாளரிடம் பதிவு சயெய் வணே டும் . ஏனெனில் மதீ மாதம் நிறயை பதீர் பதிவு சயெய் காத்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணம் . மதீ மாதம் பயணம் மதீ கொள்ளுவதில் இரண்டுகூ சிக் கல்கள் எனக்கு தனெபட்டன . மிக மூக்கியமான ஒன்று நதிரலாண்டஸில் உள்ள என மனதிற்கினிய துலிப் பிங்கா கியப்கநேபெ (keukenhof) மதீ 10 முதல் பார்வகைக்கு இல்லலை எனபது . இரண்டாவது மதீ மாதம் பிளஸ் 2 ததீர்வு முடிவுகளுக்கு பிறகு கல் லரியில் அடமிஷன் வலே இரூக்கும் மலேமும் உறவினர்கள் திருமணம் வகைசி மாதம் முழுதும் நிறயை இரூக்கும் . இவற்றயையும் தவிரக்க முடியாது . இந்த காரணங்களுக்குக் காக எப்ரல் 21 சரியாக வரும் என முடிவு சயெ்தாலும் , என மகனின் அமரெிக்க விசா பற்றின உறுதியான தகவல் தரரியாமல் குழப்பமதீ நிலவியது . பயண அழபைபாளர்கள் வறே அவர்கள் பங்குக்கு , குறிப்பிட்ட ததீயில் குறநைதபட்சமாக 30 நபர்கள் சரோவிட டால் அந்த ததீயில் பதிவு சயெ்தவர்கள் வறே ததீதிக் கு மாற்றப்படுவார்கள் என்று ஒரு சிக் கலலை முன் வதை தார்கள் . பிப்ரவரி மாதம் முழுதும் இந்த நிலயைதீ பித்தது .

கடசையாக பிப்ரவரி மாத இறுதியில் ஒரு வழியாக மதீ மாதக் கடசையில தான் அமரெிக்க விசாவிற்கான அழபைபுக்கடிதம் வரும் எனபதை உறுதிபடுத்திய பிறகு, எப்ரல் 21 பயணம் புறப்படும் நாள என முடிவு சயெய்ப்பட்டது . அப்பதோதும் பயண ஒருங்கிணைப்பாளர் அந்த நாளை உறுதி சயெய்வில்லை . காரணம் தவேபைபடும் அளவு நபர் சரேவில்லை என்ற காரணம் . எனவதே ஒன்று எப்ரல் 21 அல்லது மதீ 5 என்று இரூ வறே ததீதிகள் ததீர்வில் இரூந்தன . மதீ 5 -ம் ததீதிக் கு என மனம் உடன் படவில்லை எனினும் வறே வழி தரரியாமல் அதை ஒரு ததீர்வாக வதை துக்கொள்ளவணேபி இரூந்தது

இந்த முதற்கட்டமதீ இன்னும் தீர்வு நிலகைக்கு வரவிடினும் , அடுத்த கட்ட நிலகைக்கு சலெல் வணேபிய அவசியம் இரூந்தது . அது நமது நாட்டை விட்டு வறே நாடகளுக்கு சலெல்லும்பதோது அங்கதே நமக்கு நுழயை அனுமதி வழங்கும் விசா வாங்கும் பணி . லண்டன் சலெவதால் UK விசாவும் , பிரான்சு, ஜரெமனி, ஸ்விட்ஸ்ரலாண்ட்பதோன்ற ஜரோப்பா நாடகளுக்கு சலெவதால் ஷெங்கன் (Schengen) விசாவும் தனித்தனியே வாங்கவணேபிய அவசியம் ஏறபட்டது . விசா வாங்குவதற்கு முன்னதீ பாடாக சில பபிவங்கள் பபிரத்தி சயெ்து அனுப்பவணே டும் . சனெனயில் இரூந்து எங்கள் பயண ஏறபாட டாளர் முதலில் UK விசாவிற்கான பபிவங்களை மின்னஞ்சலில் அனுப்பி வதை தார்கள் . அந்த பபிவங்கள் பபிரத்தி சயெய் நம்மிடம் நமது பாஸ்பதோர்ட் கண்டிப்பாக கயையில் இரூக்கவணே டும் .

ஒரு 58 களே விகள் அடங்கிய களே விப்பபிவம் நல்ல முறயில் பபிரத்தி சயெய்ப்படவணே டும் . அதிலும் நமது பபெரநை நாம் நமது நாட்டில் பயன்படுத்துவது பதோல் கபறமுடியாது . முதல் களே விகுடும் பபெயர் என்ன எனபது (Family Name) இரண்டாவதாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பபெயர் அல்லது முதல் பபெயர் (Given name / Fore name) என்ற ஒன்று . முதல் களே விக் கு நமது பபெரின் இனிஷியலை விரிவாக சொல்லவணே டும் . இரண்டாவது களே விக் கு நமது பபெயர் சொல்லவணே டும் . உதாரணமாக என பபெரின் இனிஷியல் R . அது என அப்பாவின் பபெயர் . எனவதே முதல் களே விக் கு என பதில் Rathnasaamy எனவும் இரண்டாம் களே விக் கு என பபெரான

தாரணி எனவும் குறிப்பிட வணே டும். இதே மாதிரித் தான் நமது பாஸ்ப்போர்ட்டிலும் காணப்படும். இது போன்றே நமது பாஸ்ப்போர்ட்டு எண், பாஸ்ப்போர்ட்டு வாங்கிய இடம், அது தீ ரும் நாள் என பல தகவல்கள் சரியாகப் பர்த்திச் செய்யவணே டும்.

லண்டன் சிலெல் வணே டிய அவசியம் என்ன, சனெறால் தங்கும் இடம், அங்கே சலெவூ செய்ய வணே டிய பணம் உள்ளதா? அதற்கான வருமானம் எப்படி என்ற பல கேள்விகள் பதிவத்தில் இருக்கும். அதைப் பர்த்திச் செய்து அதனுடன் அதற்குத் தேவையான ஆதாரச் சான்றுகளையும் இணைத்துப் பவணே டும். கடந்த மஹாண்டுகளில் வருமான வரி கட்டி கிடைத்த ITR -1 பதிவங்கள், சம்பளம் வாங்கிய ரசீதுகள், நாம் வலெலை செய்யும் இடத்தில் இருந்து தடயைின் மசான்று மற்றும் வங்கிக் கணக்கு விவரம், கடந்த ஒரு வருடம் நடந்த வரவூ சலெவூ ஸ்டேட்மெண்ட் அல்லது வங்கி பாஸ்ப்புத் தகத்தின் நகல் என இவலை அனதை தும் தயார் செய்ய வணே டும். கொஞ்சம் விட்டால் நமது சலெவூ விவரம் முழுதும் கொடுக்க வணே டி வரூம் போல மிக்க எரிச்சல் ஏற்படும். இதனுடன் UK விசா அதிகாரிக் கு ஒரு விசா அனுமதி வணே டும் கடிதம் ஒன்றும் தயார் செய்ய வணே டும். அதில் அவர்களுக் கு நம்மிடம் அங்கே சலெவூ செய்ய போதுமான பணம் இருக்கிறது எனவும் உறுதி கொடுக்க வணே டும்.

இத்தனை சீர்கள் செய்ய நமக் கு கொஞ்சம் நரேமும், நிறயை பொறும்யையும், கணினியில் பர்த்தி பண்ணும் விசய ஞானமும் இருந்தால் ஒண்ணும் கஷ்டம் இல்லை. எனக் கு நரேமின் மதைதான் கொஞ்சம் பிரச்சனலை கொடுத்துது. இரவூ விழித்து பதிவங்கள் பர்த்திச் செய்து முடித்துவிட்டனே. பலபரூக் கு இது தொடர்பான வினாக்கள் எழும். படிக் காதவர்கள் அல்லது கணினி உபயோகிக் க தரிரியாதவர்கள் வலெளிநாட்டு விசா எப்படி வாங்குவார்கள் என்று யோசிக்கத்தோன்றும். பதில் மிகவும் சூலபம்தான். ஒன்று விசா பதிவம் பர்த்திச் செய்து தன் வீட்டில் உள்ள விசய ஞானம் உள்ள நண்பர்களலை அணுகி அவர்களுடன் அமர்ந்து அல்லது ஒரு கணினி வதை து இருக்கும் நிலயைத்தலை அணுகி அவர்கள் நன்கு தரிரிந்தவர்கள் ஆக இருக்கும் பட்சத்தில் இந்த பதிவங்கள் நிரப்பலாம். அல்லது இதற்கனெறே சவேலை செய்யும் ட்ராவல் ஏஜென் சியலை அணுகி அவர்கள் மஹிம் ஒரு சவேலை பணம் கட்டிச் செய்யலாம். ஆனால் இதில் மிக கவனமாக நாம் இருக்கவணே டியது அவசியம். ஏனெனில் நமது வருமானம் முதல் வருமான வரி கட்டிய விவரம் மற்றும் நமது வங்கியில் உள்ள இருப்பு விவரம் பற்றி அதில் பர்த்திச் செய்ய வணே டும் ஆதலால் நம்பிக்கைக் கு உரியவர்கள் மஹிம் செய்வது சாலச சிறந்தது என்பது என்பது எண்ணம். எங்களது எல்லா வலெளிநாட்டு பயணங்களிலும் நாங்களே இந்த வலெலயை செய் து முடித்து விடுவோம்.

முதலில் லண்டன் சிலெல் தவேயான விசா பதிவங்கள் பர்த்திச் செய்து அதற்குத் தேவையான ஆவணங்களையும் தயார் செய்து பிரயாண ஏற்பாட்டாளர்க் கு அனுப்பி வதை த பின் விசாவூக் கான கட்டணம் சலெலுத்தி (அதை ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கியில் சலெலுத்த வணே டும்) நரே காணலூக் கு ஒரு ததேயும் நரேமும் முன்பதிவூ செய்யவணே டும். பயணத்துக் காக நாங்கள் சலெலுத்தும் தலெகயில் விசாவூக் கான கட்டணமும் உள்ளடக்கம் என்பதால் பயண ஏற்பாட்டாளர் அப்பணத்தலை சலெலுத்தி நரே காணலூக் காக ததேயி மற்றும் நரேம் எங்களலை கலந்தாலலோசித்து முடிவூ செய் தார். தனிப்பட்ட முறையில் விசா நாம் வாங்குவது என்றால் இந்த வலெலயையும் நாமே செய்ய வணே டி இருக்கும். பொதுவாக வலெளிநாட்டு சலெலும் நபர்கள் பண வசதியுடன் இருப்பதால் இந்த வலெலைக் குக் கு எதாவது ட்ராவல் ஏஜென் சி மஹிம் அல்லது அவர்கள் காரியதரிசி மஹிம் முடித்துக் கொள் வார்கள். எனவே இப்படி ஒரு நீண்ட நடமூறலை

இருப்பது அவர்களுக்குத் தெரியாமல் கட்ட இருக்கலாம்.

நேர் காணலுக்குச் சின்ன சிலை மட்டுமே வரக்கூடும் போவதற்கும் வருவதற்கும் ரயில் பிக்கெட்டுக்காக முன்பதிவு செய்து, வார நாட்களில் தான் விசா அலுவலகம் இயங்கும் என்பதால் கல்லைக் குவித்து அனுமதி கொடுத்து விட்டு UK விசா வாங்க தயாராகின்றோம். சின்னையில் எத்திராஜ் கல்லை அருகே அமர்த்துள்ள **FAGUN TOWERS** என்ற கட்டிடத்தில் இரண்டாம் தளத்தில் அமர்த்துள்ள அலுவலகம் சின்றோம். விசா வாங்க சிலை லுபவர்கள் தன்கையில் தவே இலலாத பொருட்கள் தவிர்ப்பது நலம். அதுவும் கட்டி முனை உள்ள கத்தி அல்லது கத்தரி அல்லது பன்னெட்ரவை போன்றவற்றை தங்கியுள்ள விடுதியில் வைத்து விட்டு சிலை வது நல்லது. கபேசீ கட்ட சுவிட்ச் ஆப் செய்து வைத்துக்கொள்ளலாம். அமெரிக்க விசா இன்னும் கடுமையாக இருக்கும்.

நேர் காணல் ஒன்றும் பயமிட்டும் விஷயம் அல்ல. எதற்கு போகிறீர்கள், எங்கே தங்குவீர்கள், பணம் போதுமான அளவு உள்ளதா என்று ஒரு விசாரணை செய்து பின் நமது ஆவணங்கள் மற்றும் பாஸ்போர்ட் வாங்கி வைத்து கொள்வார்கள். நமக்கு கட்டிய மட்டும் பாஸ்போர்ட் அனுப்பி வைப்பதற்காக நம்மிடம் இருந்து ஒரு பாஸ்போர்ட்டுக்கு இவ்வளவு என்ற அளவில் பணம் வாங்கி ரசீது அளிப்பார்கள். அந்த ரசீது பத்திரமாக இருந்தால் தான் பாஸ்போர்ட் கட்டியரில் வரும் பொழுது வாங்க முடியும். சரியான விலாசம் அங்கே கேட்பார்கள். அதுவும் விளங்கும் முறையில் எழுதி அளிக்க வேண்டும். இந்த நேர் காணலுக்குப் பிறகு கொஞ்சம் காத் திருந்து அவர்கள் நம்மை அழகைக்கும் போது அங்கயே உள்ள மற்ற அறைகளில் பயமெட்ரிக் என்னும் கரைகை பதிவு மற்றும் நமது புகைப்படம் அவர்களே பதிவு செய்தார்கள். அத்துடன் நமக்கு அங்கே வேலை முடிந்து விடும். கிளம்பி வந்து விடலாம். பாஸ்போர்ட் பத்து வேலை நாட்களுக்குள் நாம் எழுதி அளித்த முகவரிக்குப் பட்டார்ட் கட்டிய மட்டும் வந்து சேரும்.

இந்த விசாவின் வேலை முடிந்து பத்து நாட்கள் கழித்து பாஸ்போர்ட் கையில் கிடைத்த பிறகு அடுத்த விசாவான ஷெங்கன் விசாவைக் காண வேலைகளை ஏற்குறைய UK விசாவைக் குடி செய்து போலவே செய்து முடிக்க வேண்டி இருந்தது. ஷெங்கன் என்பது ஜெர்மனிக் கும் பிரான்சுக் கும் இடையே உள்ள லக்ஸம்பர்கில் அமர்த்துள்ள சிறிய நகரத்தின் பெயர் ஆகும். 1985-ம் வருடம் ஷெங்கன் நகரில் போடப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் படி, ஐரோப்பா யூனியனைச் சார்ந்த 26 மாநிலங்கள் உள்ளடக்கிய பிரதேசங்களில் எங்கும் பயணிக்க சாதாரணக் கொடுப்பதே ஷெங்கன் விசாவின் அதிகாரம் என தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனவே ஷெங்கன் விசா வாங்கினால் பிரான்சில் ஆரம்பித்து ஜெர்மனி, நெதர்லாண்ட்ஸ், ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல், ஆஸ்டிரியா, ஸ்வீட்ஸ்ரலாண்ட் என நாம் பார்க்க விரும்பும் நாடுகளுக்கு சிலைலலாம். பொதுவாக ஐரோப்பா நாடுகளுக்கு சூற்றுப் பிரயாணம் செய்து வருபவர்கள் இந்த விசாதான் வாங்க வேண்டும். ஆனால் இந்த விசாவின் மட்டும் UK மற்றும் அயர்லாந்து சிலைல இயலாது. UK விசா மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இந்த நாடுகளுக்குப் பிரவேசிக்க இயலாது.

ஷெங்கன் விசாவைக் குடி இதே போல் படிவங்கள், நேர் காணல், எல்லாமே. அதே இடம். எத்திராஜ் கல்லை அருகில் உள்ள **FAGUN TOWERS**. ததே விதே. இரண்டாம் மாடியில் அல்லது மின்னம் மாடியில் இந்த விசாவைக் காண நேர் காணல். லண்டன் விசாவைவிட இந்த விசா வாங்க அதுவும் ஜெர்மன் நாட்டுக் காண சவேமை முகப்பில் சரியான கட்டிடம். கௌரி சாதன வசதி கொண்ட மிகப்பெரிய அறையாக இருப்பினும் கட்டிடம் தாங்க முடியாமல்

ஏர்கண்டிஷன் திணறியது. கூறிப்பட்ட பதிவு நேரம் தாண்டியும் வகை நேரம் வரை அங்கே வடிகைகை பார்த்துக் கொண்டு காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று. அப்படி வடிகைகை பார்த்துக் கொண்டே நடந்த போது நார்வே நாட்டாட்சுக்கு செல்ல விசாவாங்குவதற்காக "தூர்வாங்கள் பதினாறு" என்ற தமிழ் படத்தை எடுத்த கழுவ அங்கே நின்று கொண்டிருந்தது இளம் இயக்குனர் கார்த்திக் நரேன் உள்பட இளைஞர்கள் சிலர் நின்று கொண்டிருந்தனர். அதில் ஒருவர் மணிகண்டன் எனது மாணவர் பி.எஸ்.ஜி.கலை அறிவியல் கல்லூரியில் நான் பரோசிரியராக இருந்த போது சமீபகவியல் படிப்பில் பயின்ற இளைஞர். மடேம் என்று அன்போடு ஓடி வந்து என்னிடம் மிகுந்த வாஞ்சையுடன் உரையாற்றினார். மணிகண்டன் கூறித்தான் எனக்கு தெரிய வந்தது தூர்வாங்கள் பதினாறு படம் நார்வே தமிழ் பிலிம் பெஸ்டிவலில் விருது வாங்கியுள்ளது என்றும் அந்த விருதை பெறுவதற்காகவே தற்போது நார்வே செல்ல விசா எடுக்க வந்ததாகக் கூறினார். வாழ்த்துகள் சொல்லிவிட்டு என் மகனிடம் வந்தபோது அவன் அந்த படம் பற்றி மிக உயர்வாகக் கூறினான். எனவே மீண்டும் ஒரு முறை என் மகனுடன் சின்று மணிகண்டன் மற்றும் இயக்குனர் கார்த்திக் நரேன் உடன் உரையாடிவிட்டு வந்தோம். இதில் எனக்கு கிச்சம் என்ன வன்றால் அப்படி ஒரு படம் வளியானதே என அறிவாக்கு எட்டவில்லை எனவே அதை பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களாக இளைஞர்கள் கழுவ பாராட்டை வளியாடங்களில் பெறப்போகிறார்கள் என்பது எனக்கு மிகவும் சந்தோசமாக இருந்தது. இந்த ஐரோப்பா பயணம் முடிந்து ஊர் திரும்பிய பின் என் மகனின் தயவால் அந்த படத்தை பார்த்து மகிழ்ந்தது வேறு கதை.

இவ்வாறு ஊர் உலக நடப்புகளை வடிகைகை பார்த்து பல மணி நேரம் கழித்து நேர் காணல் முடித்து பயமோடெரிக் முடித்து வளியே வரும் போது மிகுந்த களைப்பாகி விட்டது. இதில் நான் கவனித்த விஷயம் என்னவன்றால் நீண்ட நேரம் விசாவாக்காக அந்த இடத்தில் காத்து பொறுமை இழந்து அங்கே இருக்கும் கட்டிய அந்த நிறுவன நபர்களிடம் இன்னும் எவ்வளவு நேரம் ஆகும் என்று கேட்டவுடனே, அவர்கள் மிக அமர்த்தியாக "தங்களாக்கு அவசரம் என்றால் பிரீ மியம் சவேயை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்காக செலுத்த வேண்டிய தொகை ஒவ்வொரு பாஸ்போர்ட்டுக்கும் ரூபாய் 1000 அதிகம் செலுத்தினால் போதும்" என்று பதிலிருக்கிறார்கள். நான் கவனித்த வரையில் நேரம் மிக அதிகம் ஆகும் போது ரயில் அல்லது பரேந்து முன் பதிவு செய்தவர்கள் அல்லது வேறு அவசர வேலை உள்ளவர்கள் அந்த பணத்தை கட்டி விட்டு வேறு வழியில் காரியம் முடித்து புறப்படுகிறார்கள். மனிதர்களின் அவசரத்தை பணமாகும் ஒரு யுக்தியாக எனக்கு தென்பட்டது. நல்லவேளை. எங்கள் ரயில் இரவு நேரப்புறப்பாடு என்பதால் நாங்கள் அமர்த்தியாக அங்கே அமர்ந்து இவற்றை எல்லாம் பெறுமனே பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்.

அடுத்த மிக முக்கிய பணி பயணத்திற்கு தேவையான பொருட்களை எடுத்து வைப்பது. இதுதான் மிகவும் சிரமம் கொடுக்கும் விஷயம். ஒவ்வொன்றும் யோசித்து எடுத்து வைக்க வேண்டும். விமானப் பயணம் நமது எல்லா பயணங்களையும் விட மாறுபட்டது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதற்கான பெட்டிகளும் தனிதான். பொதுவாக வளியாடாட்சு செல்லும் விமான சவேகைகளில் 45 கிலோ அளவு பொருட்கள் லக்கஜே முறையிலும், 7 கிலோ அளவு கையில் நம்மிடம் இருக்கையின் அருகே வைத்துக் கொள்ளும் கைப்பெட்டியாகவும் கொண்டாட்சு செல்ல அனுமதிப்பார்கள். எனவே நமது பெட்டிகளை அதற்கு தகுந்தாற்போல் தயார் செய்ய வேண்டும். லக்கஜே என்பது விமான அடிப்பக்கம் போடப்படுவதால் அதில் என்ன பொருட்கள் வேண்டுமானாலும், உதாரணமாக கத்தி, கத்திரிக்கோல் அல்லது முறுக்கு சீடலை, கடலை பரப்பி போன்ற

தின பண்டங்கள் எல்லாம் வதைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் கையில் கொண்டு சலெல்லும் பட்டி அல்லது பையில் அதாவது ஹாண்ட் லக்கஜே எனப்படும் பையில் இவகளை வைப்பதை தவிர்ப்பது நலம். திரவப்பொருட்களையும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் தண்ணீர் உள்பட. விமானப்பயணத்திலேயே நாம் சாப்பிட உணவு மற்றும் தண்ணீர் கொடுப்பதால் இவற்றை அனுமதிப்பதில்லை. திரவங்களில் எண்ணெய் போன்ற விஷயங்கள் அறவே அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. லக்கஜே பொருட்களிலும் அனுமதி சில சமயம் மறுக்கப்பட்டு விடும். எண்ணெய் கவிழ்த்தால் மற்ற பொருட்கள் பாழாகும் என்பதும் ஒரு காரணம். அதேபோல் விதை உள்ள பொருட்களும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். உதாரணமாக மாம்பழம், மூரூங்கைக்காய், கொடியாப்பழம் போன்றவற்றை எத்தனையோ பற்றேரர் வெளிநாட்டில் இருக்கும் மகனுக்கோ அல்லது மகனுக்கோ கொண்டு சலெல்ல நினைத்து எடுத்து வந்தால் விமான நிலையத்தில் பெட்டிகள் ஸ்கனே செய்யும் இடத்தில் வெளியே எடுத்து வதைத்து விடுவார்கள். சில பயணங்களில் கபேசீ சார்ஜர் கபிட ஹாண்ட் லக்கஜேல் வகைக்க அனுமதிக்க மாட்டார்கள். எனவே இவற்றை கருத்தில் கொண்டு சரியாக பொருட்களை முறையாக வகைப்படுத்துதி வகைக்கவணேடும்.

அடுத்துதாக ஆடகை ஆபரணங்களை எடுத்து வைப்பது. நமது நாட்டு ஆடகைகளையே அங்கயும் அணிவது சிறிது கடினம். காரணம் மலேநாடுகளில் அதுவும் ஐரோப்பா அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் பொதுவாக சீ தலேஷண நிலைமிகவும் குளிராக இருக்கும். பகலிலும் சரி இரவிலும் சரி. சில லென்ற ஒரு குளிரர் காற்று நமது உடலை துளத்துப்போகும். அப்படி ஒரு காற்று நாம் வசிக்கும் இந்த தமிழகத்தில் எங்கும் இரக்க வாய்ப்பு இல்லை. ஊட்டிகொடகைகானல் குளிரர் அந்த மலேநாட்டு குளிரூடன் ஒப்பிடையில் சும்மா ஒரு ஐஸ்கிரீம் சாப்பிடற மாதிரிதான் இருக்கும். எனவே நமது ஊட்டி, கொடகைகானலில் நாம் போடவோமே ஒரு ஸ்வெட்டர் அந்த கால நடிகை சரோஜாதவே பபோடவது மாதிரி, அதெல்லாம் இந்த மலேநாடுகளில் உறகைகான மூடியாது. அந்த நாடுகளுக்கு என்று சில வாரம் ஆடகைகள் உள்ளன. அது நமது நாட்டில் கண்ணிலேயே நாம் பார்த்திருக்க மாட்டோம். நமக்கு தெரிந்தது எல்லாம் மார்கழி மாத ஆரம்பத்திற்கு சில நாள் முன் இருந்து ஒரு இரண்டு மாதங்கள் ரோட்டோரம் கடப்போட்டு நபோள அல்லது பபிடானை சார்ந்த வியாபாரிகள் விற்கும் உல்லன் ஸ்வெட்டர் மற்றும் தலையை சூற்றி மறகைக்கும் கழுத்துக்கூட்டை அதாவது ஸ்கார்ப் என குறிப்பிடப்படுவது மட்டும் தான்.

எங்கள் வீட்டிலும் யாரூக்கும் எந்த வித குளிரர் கால ஆடகைகள் என ஒன்று கிடையவே கிடையாது. இந்த ஊரின் கொளத்தும் வெயிலில் அதை எதற்கு நாம் இடத்தகை காத்துக்கொண்டு வதைத் திருக்கிறோம்? நல்ல வேளை, என சகோதரன் அமெரிக்காவில் வசிப்பதால், அவர்கள் கூடும் பம் இந்தியா வந்து திரும்பும் போது, நமது நாட்டின் பாரம்பரிய சின்னமான கொட்டிர் வெயிலை அனுபவித்த வேதனையில், அணிந்து வந்த கனமான கோட்டுகளை பாம்பு சட்டை உரிப்பது போல் இங்கே போட்டு விட்டு சனென்று விடுவார்கள். அது மட்டும் அல்லாது வரும் போது உறவினர்களுக்கூ கொடுக்க நிறைய பொருட்கள் வாங்கி வதைத்து வந்த பெட்டி போகும் போது வேண்டாம் என வதைத்து விட்டு வேறே சில சிறிய பெட்டிகளுடன் சனென்று விடுவார்கள்.

இப்படி அவர்கள் கழித்து சனென்ற குளிரர் கால ஆடகைகளும் பெட்டிகளும் எனது அப்பா மிகவும் புத்திரமாக சமீபத்து வதைத்து இருப்பார். அது இந்த மாதிரி சமயங்களில் எங்களுக்கூ ககைகொடுக்கும். இந்த முறையும் பயண ஆயத்தமாக மூதலில் என அம்மா வீட்டு சனென்று என தம்பி விட்டு சனென்ற ஒரு பெரிய பெட்டி மற்றும் அவனது ஒரு கனமான மலேக்கோட்டு இவற்றை எடுத்து வந்து அடக்க ஆரம்பிக்கையில் அந்த கனமான

கோட்டுத் தொடர்புப் பார்க்கக் கட்டகை கச்சியது.. ஏனெனில் நம் நாட்டில் வயெயில் உக்கிரத்தை அள்ளித் தளித்து, நம்மை அமில வள எதத்தில் மிதக்க விட்ட ஏப்ரல் மாதம் அது. அந்த சமயத்தில் இந்த கனமான ஆடையைப் பார்க்கும் போது இதனை அணிந்தால் தந்திரி சிக்கன் ஆகிவிடுவோம் என்ற எண்ணமே மலேலோங்கி இருந்தது. ஆனால் கடவுள் என்னும் கில்லாடி ஒரு பக்கம் அமில மழையும் இன்னொரு பக்கம் பனிக்கட்டி மழையும் வரப்பவர் என்பது நமக்குக் கொஞ்சம் புதிரான விஷயம் தான்.

ஆடையை விஷயத்தில் சல்வார் மற்றும் ஜீன்ஸ் அணியும் நபர்களுக்கு எடுத்து வைப்பது சூலபம். இரண்டு ஜீன்ஸ் வதைத்து டாப்ஸ் எனப்படும் மலே சட்டகைகள் ஒரு பத்து வதைத்துக் கொள்ளலாம். என்ன உடை போட்டாலும் கனமான மலே கோட்டு போட்டு மறத்தை விடுவதால் பெரிதாக நம் ஆடையின் ரசனை காட்ட முடியாது. மலேயும் குளிர் பிரதேசம் என்பதால் வியர்வை மற்றும் அழுகு போன்றவைகள் இருக்காது. ஓரே உடை இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் போட முடியும். நாம் போகும் இடங்களில் சலவை செய்ய தங்கும் விடுதிகளில் ஆட்கள் இருந்தாலும், அதற்கான நேரம் மற்றும் பணம் அதிகம் என்பதால் சலவை பற்றி கற்பனை கட்ட செய்ய முடியாது.

புடவை மட்டுமே அணியும் பெண்கள் காட்டன் புடவைகளைத் தவிர்த்து உல்லன் மற்றும் சிலக் காட்டன் புடவைகளாக வதைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த குளிர் நாட்களில் திடீரென மழை பெய்யவும் வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளதால் உடைகள் நனைந்தாலும் சீக்கிரம் காயும் மாதிரி ஆட்கைகள் நல்லது. காட்டன் ஆட்கைகள் நமது இந்தியா மாதிரி வயெயில் நாட்களுக்குக் உகந்தது. மலேயும் குடனை ஒன்று ஓவ்வொருவர் லக்கஜேலும் வதைத் திருப்பது நல்லது. தங்கம், வரைம் போன்ற ஆபரணங்களைத் தவிர்ப்பது நல்லது. முடிந்தவரை எவ்வளவு குறைவாக நகை அணிகிறோமோ அவ்வளவு நல்லது. திருட்டு பயமோ என்ற காரணத்தை விட அவற்றை நாம் தொலைத்து விட வாய்ப்பு அதிகம். குளிர்க்கால உடைகள் அணியும் போது இந்த நகைகள் வளையே திரியவும் வாய்ப்பு இல்லை, பிரயோஜனமும் இல்லை. கண்டிப்பாக வளையாடும் சலெல்லும் அனைவரும், ஆண்கிலும் சரி, பெண்ண்கிலும் சரி, கால்களுக்கு ஒரு நல்ல ஷி மற்றும் இரண்டு அல்லது மூன்று சட்டை சாக்ஸ் கொண்ட சலெல்ல வண்ணடும். இங்கிருந்து சலெல்லும் போது மிதியடி போட்டு சன்னாலும், அங்கே சின்ற பிறகு மிதியடியை ஷி பெட்டியில் வதைத்து விட்டு நமது கால்களுக்கு பாதுகாப்பாக சாக்ஸ் மற்றும் ஷி அணிந்தே சலெல்ல வண்ணடும். அதனுடன் ஸ்விட்ஸ் ர்லாண்ட் போன்ற நாட்கள் சலெவதாக இருந்தால் கண்டிப்பாக ஒரு ஜோடிகையுறையும் கொண்ட சலெல்ல வண்ணடும். கையுறை வாங்காமல் சின்ற பின் ஸ்விட்ஸ் ர்லாண்ட் சலெல்லும் முன் போகும் வழியில் உள்ள கடகைகளில் கையுறைகள் வாங்க வண்ணடியதாயிற்று.

அடுத்த முக்கியமான விஷயம் மருந்துகள். பெரியவர்கள் சலெல்லும் போது அவர்களின் அன்றாட மருந்துகள் நீரிழிவு மற்றும் ரத்தக் கொதிப்பு, கொலஸ்ட்ரால் போன்றவைகளுக்கு கான மாதிரிகைகள் மட்டும் அல்லாது, காய்ச்சல், தலைவலி, வாந்தி, பதேதி மற்றும் இன்ன சில பிரயாண உபாதைகளுக்கும் மருந்து கையில் வதைத் திருக்க வண்ணடும். மருத்துவ காப்பீடு நாம் கட்டும் தொகையிலேயே பிரயாண ஏற்பாட்டாளர்கள் செய்து கொடுத்தாலும், நமது முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாக சில மாதிரிகைகளை வதைத்து இருத்தல் நலம் பயக்கும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மலேலாக நமது பாஸ்போர்ட் மற்றும் சலெல்லும் செய்ய வதைத் திருக்கும் தொகை, மலேயும் நமது அடையாளம் காட்டும் ஆவணங்கள் - ஆதார் அட்டை அல்லது வேறே ஏதாவது அடையாள அட்டை அடங்கிய கைப்பை ஒன்று பத்திரமாக இருக்க

வணேட்டும். அடையாள அட்டை மட்டும் பிக்கெட் காட்பினால்தான் விமானநிலையம் உள்ளே நுழைய முடியும். பின் பாஸ்போர்ட் இருந்தால் மட்டும் போர்டிங் பாஸ் என்னும் அனுமதி பெற்று விமான பயணம் செய்ய முடியும். எனவே இவற்றை கொஞ்சம் சீக்கிரம் எடுக்கவும் விதமாக அதே சமயம் பத்திரமாக இருக்கும்படி வைத்து கொள்ளவேண்டும். பணம் தொலைந்தால் கட்ட எப்படியோ சமாளிக்கலாம் ஆனால் அந்நிய நாட்டில் பாஸ்போர்ட் காணாமல் போய் விட்டால் நமது கதி அதோகதிதான். பாஸ்போர்ட் திருடும் கும்பல் விமான நிலையம் மட்டும் அல்லது வளரி நாட்களிலும் பல இடங்களில் இருப்பதாக செய்தி.

கர்ணனின் கவச குண்டலம் போல் என்னுடைய கைப்பை என்னுடன் ஓட்டிக்கொண்டபேயணம் முழுதும் இருந்தது. அதில் என் உயிர் மட்டும் அல்லது எனது அப்பா மற்றும் எனது மகனின் வாழ்வாதாரங்களும் அடங்கியே இருந்தன. அது ஒரு மாஜிக் கைப்பை. எந்த நிமிடம் என்ன வணேட்டும்போ அவற்றை உடனே திரும்ப மாய வித்தை திரிந்த கைப்பை. என்ன! கொஞ்ச நேரம் நன்கு துழாவ வேண்டும். அதில் நான் வைத்து இருந்த பொருட்கள் கணக்கில் அடங்கா. எங்கள் பாஸ்போர்ட்கள், அடையாள அட்டைகள், பணம் இருக்கும் பை - அந்த பையில் லண்டனில் சிலைவாசியும் பவுண்ட் ஒரு பக்கம், ஐரோப்பாவில் சிலைவாசியும் யூரோ ஒரு பக்கம், மலேயம் இந்திய நாட்டு ரூபாய் மற்றும் சில்லறை காசுகள் ஒரு பக்கம், இதைத் தவிர என் அப்பாவின் கமேரா, எனது கைபேசிகள் மட்டும்தான் அப்பாவின் கைபேசிகள் இரண்டு (எங்கள் பழக்கம் என்னவெனில் புது கைபேசி வாங்கினாலும் பழைய கைபேசியை கழிக்க மனம் இல்லாமல் அதையும் ஒரு பக்கமாக வைத்து கொண்டாடுவது). ஓவ்வொரு கைப்பேசிக் கும் தனித்தனி வலை உள்ளதால் அவற்றை விட முடியாது. மலேயம், குறிப்புகள் எடுக்க சின்ன நோட்டு புத்தகம், தண்ணீர் பாட்டில், கைக்கூட்டை, பனோ, பிஸ்ஸு (Tissue) பைப் போன்ற அனாதைத் து பொருட்களும் இருக்கும். மிட்டாய்கள், மாத்திரைகள், மற்றும் கண்கண்ணாடி மட்டும் அல்லது சில சமயம் கைபேசி சார்ஜர் மற்றும் காதில் போட்டுக் கொடுக்கும் ஹெட் போனும் இருக்கும். இவ்வாறாக என் குழந்தை போல் என்னுடன் ஓட்டிக்கொண்டபேயணம் செய்த கைப்பையில் தான் எங்கள் வாழ்வே அடங்கி இருந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

வளரிநாடு சன்னரால் நமது சிம் கார்ட் வலை செய்து. எனவே அங்கே சென்று இன்டர்நேஷனல் சிம் கார்டு ஒன்று வாங்கி போட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அது மிகவும் அதிக விலை என பதால் என் மகன் அகில அது வணேட்டாம் என கிறி விட்டான். அதற்குப் பதிலாக wifi இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் Skype கால் செய்து பசிக்கொள்ள சொல்லிக்கொடுத்து தான். வாட்ஸாப் பாலும் பண்ணிக்கொள்ளலாம். நாங்கள் தங்கியிருந்த எல்லா விடுதிகளிலும் இலவச wifi சவேலை கிட்டும் ஆதலால், இந்தியாவாக அழகைக் காலவை எழுந்தவாடன் skype கால் இலவச wifi மட்டும் செய்து பசிக்கொள்வோம். ஐந்து கைபேசிகள் கைகளில் இருந்தாலும், எங்கள்க்கு இந்தியாவாக பசேசும் செயல் திறனை கொடுத்து தான் மகனின் கைபேசி மட்டும் மறை அனாதைத் தும் பொட்டென் உயிரை விட்டன.

இந்த இடத்தில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு விஷயம் பதிவு செய்ய விரும்பம். முன்பே கிறியது போல் எத்தனை முன்னறே பாட்டுடன், திட்டத்துடன் பயணம் ஆரம்பித்தாலும், சரியாக ஒரு தவேமை கிருந்த இடத்தில் அது கிடக்காமல் சிக்கிக்கொள்வோம். மற்றவர்க்க்கு எப்படியோ திரியாது! ஆனால் எனக்க்கு அது கண்பிப்பாக அரங்கறும் என்புது நான் பலமுறை அனுபவத்தில் உணர்ந்த கதை. அதற்க்காக நானும் மனம் சளகைக் க மாட்டனே. எப்போது எது நமக்க்கு இன்றியமையாத

தவேயைபோ அது அப்போது நமக்கு கிடகைக்கக் கட்டாது என்பது சாபமோ என்னமோ? அதில் சுவையான விஷயம் என்னவென்றால் அந்த பொருள் நம் மிடம் இருக்கும், ஆனால் சமயத்துக்கு பயன்படாது. இந்த மாதிரி சமயங்களில் சிறு மட்டையின் உறங்கிக் கிடக்கும் சிலைகள் சிலிர்த்த தழைந்து இப்போது நிலமையை எப்படி சமாளிப்பது என்று அதிவகைமாகச் செயல்படும். விளையாட்டாகக் கற்றினாலும் இது மறுக்க முடியாத உண்மை.

அப்படிதான் கபைசே வதைத்து அதற்கான சாரஜர் என பார்த்து பார்த்து எடுத்து வதைத்த எங்களாக்கூ சாரஜர் பின் எனப்படும் யினிவரேசல் அடாப்டர் பிளக் மற்றும் பவர் கன்வெர்ட்டர் எனப்படும் பின் எடுத்து வகைக நினவை இல்லை. நமது நாட்டில் நாம் பயன்படுத்தும் பிளக் பாயிண்ட் மாதிரி வளையாடல்களில் இருக்காது. மலேமும் மின்னழுத்த வறையாடல்கள் வளையாடல்களில் உண்டு. இந்தியாவில் உள்ள எலக்ட்ரிக் சாக்கெட்டை C, D மற்றும் M வகையை சார்ந்ததாக இருக்கும். ஆனால் லண்டனில் உள்ள சாக்கெட்டை G வகையாகவும், மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளில் C, E, F, K என பலதரப்பட்ட வடிவங்களில் இருக்கும். எனவே நாம் தங்கும் விடுதியில் நுழைந்தவுடன் நமது கபைசேகளை சாரஜ் செய்யலாம் என்று முயற்சிக்கும் போதுதான் எங்கள் மூட்டாள்தனம் புரிந்தது. ஏற்கனவே அமெரிக்கா போன்ற வளையாடல்களுக்குச் சென்று வந்த எங்களாக்கூ இந்த விஷயம் நன்றாகவே மனதில் இருந்தாலும், இதையறிந்து மீண்டும் பரேமயேயோசிக்கவில்லை. மலேமும் தவேயைப்படும் அடாப்டர் பிளக் போதிய அளவு இந்தியாவில் இருந்தாலும் அங்கே சென்று கபைசே மற்றும் கமேரா சாரஜ் செய்ய முடியாமல் மூழ்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அங்கே ஒரு அடாப்டர் வாங்கலாம் என்றால் எங்கள் பிரயாண வழிகாட்டிய வந்த நண்பர் வணேட்டாம் என்று கறிவிட்டார். அதன் விலை லண்டனில் பத்துபவுண்டுகள். அப்படி என்றால் தோராயமாக நமது இந்திய ரூபாயின் மதிப்பின் படி சூமார் 825 ரூபாய். நம் ஊரில் சூமார் 50 அல்லது 100 ரூபாய்க்கு சூலபமாக கிடக்கும்.

இப்படிப்பட்ட வகைகட்டிய மூட்டாள்தனத்தின் விளைவாகவே எங்கள் கபைசேகள் தடாலென உயிரை விட்டன. அதைவிட கொடுமையான கமேரா சாரஜ் பண்ண முடியாமல் போனதுதான். என்ன செய்வது என்று லண்டனில் விடுதியில் ஓவ்வொரு பிளக் பாயிண்ட் ஆக முயற்சித்து தோல்வியுற்று, செய்வதறியாமல் மட்டையையே கசக்கி யோசிக்கும் போது, மட்டையே கசக்கியது மட்டுமே புலப்பட்டது. வறையு வழி ஒன்றும் தோன்றவில்லை. சரி, நாளைய சூற்றுப் பயணம் மறே கொள்ளும் போது எத்தனை ஆனாலும் பரவாயில்லை ஒரு அடாப்டர் வாங்கி விட வேண்டும் என்று பசேக் கொண்டிருந்த போது குளியலறையைக் குன்று இருந்த என அப்பா "யூரகோ! கண்டூபிடித்துவிட்டனே" என்று கவிக் கொண்டே குஷியாக வந்தார். விஷயம் என்னவென்றால், குளியலறையில் தலை உலர்த்தும் கரூவி (Hair Dryer) வகைகப்பட்ட உள்ள பிளக் பாயிண்ட் அடாப்டர் உடன் உள்ளது என்பதே அவரின் மாபெரும் கண்டூபிடிப்பு. ஆனால் அந்த அடாப்டர் அந்த பிளக் பாயிண்டில் மட்டும் தான் செயல்படும் என்பதால். கமேரா மற்றும் wifi இணைப்புடன் உள்ள கபைசேகள் என சாரஜ் செய்யப்பட வேண்டியவை முன்னுரிமை பட்டியலில் இடப்பட்டது தலா ஓவ்வொரு மணி நேரம் போட்டு எடுத்து விட்டு, என்மகனின் பவர் வங்கி எனப்படும் ஒரு சாதனம் முற்றுமாக சாரஜ் செய்யப்போட்டு விட்டோம். என்மகனாக்கூ இரவு முழுக்க கண்டூபிடித்து இதே வேலையாக ஓவ்வொரு கபைசேயாக மாற்றி மாற்றி சாரஜ் செய்யும் தொழில் தான். பின் அந்த பவர் வங்கியில் இருந்து அடாப்டர் நாள பரேந்து பிரயாணத்தில் மற்ற கபைசேகளை சாரஜ் செய்து கொண்டோம். எந்த கபைசேகள் மட்டும் இணையதள இணைப்பில் இருக்கிறதோ அவற்றை மட்டும் இவ்வாறு சரி செய்து

கொண்டோம் .

இந்த விஷயம் இங்கே கட்டுவதற்கு காரணம் இந்த மாதிரி சிறு விஷயங்களில் நாம் தடுக்கி விழுந்து விடுகிறோம் . இன்றைய காலகட்டத்தில் , கபைசே மற்றும் கமேரா இல்லாமல் எந்த பயணமும் சிறக்காது . நிறைய பரோக்கு கபைசேயே காமரொவாக மாறி நம் நினவைகளை தகைக்கி வகைக்க உதவுகிறது . எனவே அவற்றை சார்ஜ் செய்ய நமது கபைசே சார்ஜர் மட்டும் போதாது என்ற அபிப்பிராயம் உண்மையாக கட்ட பலமுறை இதே அனுபவம் பெற்ற எங்கள் க்கேசரியான முறையில் புரியாமல் போனது மறதியா, மூட்டாள்தனமா அல்லது வேறு என்ன என்று கட்டுவது? புதிதாக வளையாடும் சிலப்பவர்கள் கு இந்த தகவல் உதவும் என்பது திண்ணம் . பலமுறை மனோடபு பயணம் சென்று வந்தவர்கள் அவர்கள் பயணப்பெட்டியில் இதெல்லாம் நிரந்தரமாக வைத்து இருப்பார்கள் . நமக்கு அப்படி அல்லவே! ஆனால் அதையும் சமாளித்தோம் என்பது குறித்து ஒரு சபாஷ் எங்கள் கு நங்கள் க்கொடுத்துக் கொண்ட மனதை திறைக்கொண்டோம் .

இத்தனை முஸ்தீபுகள் செய்து, கடையாக ததே எப்ரல் 21 அதிகாலை 3.30 மணிக்கு சென்னை விமான நிலையத்தில் இருந்து பயணம் என்ற முடிவு எங்கள் கு திரிந்த போது எப்ரல் மாதம் 10 -ம் ததே வக்கில் தான் . இதற்கிடையே கல்லரி சம்பந்தமான அனதத்து அலுவல்களையும் முடித்து உறவினர் வீடுகளுக்கு செல்ல வேண்டிய விஷயங்களை கவனித்து வீட்டை கொஞ்சம் சரி செய்து என எல்லாம் முடித்து, ஒரு ஷாப்பிங் போலாமா என்றால் கட்ட நேரம் இல்லை . சில பொருட்கள் வாங்க வேண்டும் , அதற்கு நானே ஷாப்பிங் போக வேண்டும் என்பது என மனதின் ஓரத்தில் இருந்தாலும் அது நிறைவேறவில்லை . அதற்கும் நானே மனம் சமாதானம் செய்து கொண்டே "போதும் ! இருக்கும் பொருளை வைத்து சமாளிப்போம்" என .

செல்ல வேண்டிய விமானம் ததே நேரம் மற்றும் கட்ட பிரயாணம் செய்ய இருப்பவர்கள் பெயர்கள் விவரங்கள் அடங்கிய பக்கம் , நங்கள் செல்லும் இடங்களில் தங்கப்போகும் விடூதிகள் முகவரி, எங்கள் கு துணையாக வர இருக்கும் வழிகாட்டி (Tour Guide) என அனதத்தும் மின்னஞ்சல் மலம் பிரயாண ஏற்பாட்டாளர்கள் அனுப்பி இருந்தனர் . அதை பார்த்த போதுதான் திரிந்தது . இந்தியாவில் இருந்து ஐம்பத்தொரு பரேகள் கொண்ட குழு இதே ததேயில் பயணப்படுகிறது என்பதும் அதில் தமிழ் நாட்டில் இருந்து, சென்னையில் இருந்து பயணிக்கப்போவது நங்கள் மூவர் மட்டும் என்பது . மற்றவர்கள் கொல்கொத்தா, மும்பை, டெல்லி போன்ற இடங்களில் இருந்து வருவார்கள் என திரிய வந்தது . அவர்கள் பெயர் எல்லாம் முகர்ஜீ , பானரேஜீ என முற்றிலும் வட இந்திய பெயர்களாக இருந்ததை பார்த்து கொண்டிருந்த போது, எங்கள் பெயர்கள் மட்டும் மிகவும் வித்தியாசமாக தனப்பட்து . எங்கள் பாஸ்ப்போர்ட்டில் இருப்பது போல்தான் பெயர்கள் போடப்பட்டிருந்தது . பாஸ்ப்போர்ட்டில் எனது பெயர் ரத்தினசாமி தாரணி என இருக்கும் . அந்த அப்பாவின் பெயர் பழனிசாமி ரத்தினசாமி என இருக்கும் . எனது மகனின் பெயர் சின்னசாமி அகிலேஸ் வரன் என்று காணப்பட்டும் . இதைப்பார்த்து என்னடா மண்ணு சாமிகள் தமிழ் நாட்டில் இருந்து கிளம்பி வருதே என அந்த வட இந்தியர்கள் யோசித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள் என என அப்பா ஒரு ஹாஸ்யமாக கிறினார் . அது உண்மையும் தான் . அவர்கள் பெயர் நமக்கு வித்தியாசமாக படுவது போல்தான் நமது பெயரும் அவர்களக்கு .

எப்ரல் மாதம் 19 -ம் ததே புதன் இரவு நங்கள் கட்டி வைத்த மட்டை முடிச்சுகளுடன் சென்னை செல்ல சரேன் விரவை வண்டிக்கு புறப்பட்டோம் . ஆளுக்கொரு பெரிய பெட்டி, தலகைக்கொரு கையில் எடுத்து செல்லும் பை, ஒன்றில்

எனது மகனின் மினி லபேடாப் மலேமும் என னுடைய கவச குண்டல கைப்பை என ரயில் பெட்டி ஒன்று பிடிக் கும் அளவு பெட்டிகள் . மூதலில் பெட்டிகளை கண்களால் நன்கு பார்த்து நன்கு பரிசீலனை செய்து கொண்டோம் . பிறகு பெட்டிகளின் எண்ணிக்கையை மனப்பாடம் செய்து கொண்டோம் . பின்பு ரயிலில் அமரம் இருக்கையின் கீழ் திணறி, சக்தி முழுதும் பிரயோகித்து திணித்து முடித்தோம் .

வழியனுப்புவதென கணவர் மற்றும் என உறவினர்கள் உதவி செய்து பெட்டிகளை சரியாக வைத்து முடித்தோம் . இன்னும் ஒரு 18 நாட்களுக்கு தமது வாழ்க்கை நிம்மதியாக இருக்கப்படுகிறது என்ற சந்தோஷத்தில் என கணவர் அமையாக இருந்து சோகமாக காட்சி அளிப்பது போல் ஒரு நாடகம் நடத்திக்கொண்டிருந்தார் . . எனக்கு மட்டும் என்ன! கக்கர் , அடப்பூ , சமையல் மற்றும் கல்லூரி வலைப்பள்ளி இவற்றிலிருந்து கொஞ்சநாள்களே எனக்கு ஒரு பக்கம் , இந்த கொள்தும் வயில் , வரேவலை இவற்றை விட்டு கொஞ்சம் ஓடிவிட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் மலேலோங்கியிருந்ததால் ஓரேகுவியாகத்தான் இருந்தது , சந்தோஷமாகவே பைபை எனக் கிறிபுறப்பட்டோம் .

அடுத்த நாள் அதாவது ஏப்ரல் மாதம் 20 -ம் ததே காலசென்னை சென்று அங்கிருந்து தாம்பரம் அருகே இருக்கும் எனது மகனின் கல்லூரி நண்பன் தங்கியிருக்கும் வீட்டுக்கு சென்றதோம் . அன்று நாடா இரவு விமானப்பயணம் என்பதால் அங்கேயே இரவு வரை இருந்து விட்டு பின் நாடா இரவு பன்னிரண்டு மணி அளவில் ஒரு டாகஸியில் சிலவதாக உத்தேசம் . மாடியில் நல்ல பெரிய வீடாக இருந்தாலும் அனல் பறந்தது வீட்டுக்குள்ளும் . சென்னையில் இருக்கிறோமா அல்லது சிங்கை சபையின் உள்ளோமா என்ற சந்தேகம்தான் . ஏதாவது நீர் நிரம்பிய கிணறு இருந்தால் கண்ணை மூடிக் கொண்டு குதித்து விடலாம் போல் ஒரு புழுக்கம் . நல்ல வேளை . அந்த வீட்டில் எலும்பிச்சை சடிகள் மின்று நான்கு இருந்தன . வேண்டிய மட்டும் கனிகள் இருந்தன . நாங்கள் தங்கி இருந்த மடியிலேயே கனிகள் விழுந்து கிடந்தன . அவற்றை எடுத்து பிழிந்து என மகனின் நண்பர்கள் வைத்திருந்த சரக்கரை போட்டு கலக்கி, கீழ் வீட்டில் இருக்கும் வீட்டு உரிமையாளர் பண்ணையிடம் பிரிட்ஜ் நீர் வாங்கி கலக்கி குடித்தபடி தாகம் தணித்துக் கொண்டிருந்தோம் .

நாங்கள் சென்றதால் என மகனின் நண்பன் அவன் வலைக்கு விடும்படி சொல்லிவிட்டு எங்களுடனே இருந்தான் . அவர்களுக்கு வயில் திரியவே இல்லை . பசே சிரித்து சந்தோஷமாக இருந்தார்கள் . என அப்பா பிவி பெட்டியில் மூழ்கி விட்டார் . பிரயாண ஏற்பாட்டாளர்களை சந்திக்க நுங்கம் பக்கம் கிளம்பி சென்று அங்கே அவர்கள் எங்களுக்கு காக்கொடுத்த சில பரிசு பொருட்கள் பெரிய பைகள் இரண்டு எனக்கான ஒரு கைப்பை மற்றும் நிறைய தின்பண்ட பொருட்கள் அதனுடன் ஒரு காபி மக்கே கர் என அனதை தையும் சும்பு தாம்பரம் வந்து சேர்ந்தன . அப்போது மீண்டும் பெட்டிகளை பிரித்து அடக்க வேண்டிய கட்டாயம் . என அப்பாவின் பெட்டியில் இருந்த நான்கு ஐந்து ஸ்டைல்களை எடுத்து என அப்பா அந்த மகனின் நண்பனின் வீட்டிலேயே வைத்து விட்டார் . பின்பு ஒரு நாள் சென்னை வந்து எடுத்துக் கொள்கிறோம் என . பின்பு அந்த புகைகள் தின்பாங்கங்கள் மற்றும் எல்லா பொருட்களையும் அந்த அப்பாவின் லக்கேஜில் அடைத்து விட்டோம் . ஒரு வழியாக இரவு 12 மணி அளவில் கிளம்பும்படி என அப்பா ஷா மாட்டிக்கொண்டு செருப்பை வைக்க இடம் இல்லாமல் திண்டாடினார் . எனது பெரிய பெட்டியில் உள்ள வெளி அறையில் அந்த செருப்பை ஒரு காகிதப்பையில் வைத்து துணித்து வைத்து அதோடு மறந்து விட்டது . இரண்டு நாட்கள் பிறகு அந்த செருப்பை காணோம் என லண்டனில் தடையையும் , என மகனின் நண்பனுக்கு அழைத்து செருப்பு அங்கே வைத்து விட்டு

வந்து விட்டோமா பார் எனக் கூறி அவன் இங்கே எதுவுமே இல்லலை இன்று கூறியதும் ஒரு தனி டிராக். மனம் எவ்வளவு ஞாபக மறதியில் தத்தளிக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். கட்சியாக எப்படியோ பட்டியின் வளைப்புற பையில் இருந்த சீரூப்பவை ஏறே ஏதோ தடும் போது எதேசியாக கண்டு பிடித்து ஆறுதல் அடையத் தோம் என்பதையும் கூறிக் கொள்கிறேன். வறே பொருளைத் தடும் போது முன்பு தலையைத் துப்போன பொருட்கள் கிடக்கவும். எனவே பொருட்கள் தலையைத் தால் நாம் உடனே பதற்றம் கொண்டு கத்திக் கூக்கூடாது. அடுத்த இன்னொரு பொருள் தலையையும் வரக் காத்திருத்தல் அவசியம் என்பது என அனுபவங்களில் கண்டறிந்த உண்மை.

மலைநாடகங்களுக்கு விமானப் பயணம் மறக்கொள்ளும் போது மிகவும் முக்கியமாக மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய விஷயமானது. விமானம் புறப்படும் நேரம் என பிக்கெட்டில் கூறிப் பிடிப்பட்டுள்ள நேரத்திற்கு மின்று மணி நேரம் முன்னதாக விமான நிலையம் அடைய வேண்டும். கட்சியாக ஒரு இரண்டு மணி நேரமாவது முன் சன்றால்தான் பட்டம் இல்லாமல் அங்கே சேய்யவேண்டிய நடமாற்றங்களை நிம்மதியாக சேய்யலாம். பின் கட்சியாக விமானம் வரும் கதவு (Gate) அருகில் நாற்காலிகளில் கொஞ்சம் மணித்துளிகள் காத்திருக்க வேண்டிதான் இருக்கும். ஆனால் மின்று மணி நேரம் முன் அங்கிருப்பது உத்தமம். நம் ஊரில் ரயிலை கட்சி நிமிடத்தில் ஓட ஓட பிடிப்பது போல் எல்லாம் சேய்ய முடியாது. உள்ளீர் விமானப் பயணத்திற்கு சூமார் ஒன்றரை மணி நேரம் முன்னால் சன்றால் போதுமானது.

அதிகாலை 3..30 மணிக்கு புறப்படும் விமானத்தில் பயணிப்பதற்காக உபரே டாக்ஸியில் சன்றை பன்னாட்டு விமான நிலையம் சூமார் இரவு 12.30 மணி அளவில் சன்றடையத் தோம். கத்தார் விமான சேவையில் சன்றையில் இருந்து கத்தாரின் தலைநகரமான தோகா சல்லும் விமானம் அது. தோகாவில் உள்ள ஹமாத் பன்னாட்டு விமான நிலையத்தில் ஏழு மணி நேரம் காத்திருத்தல். பின் அங்கே இருந்து லண்டன் சல்லும் கத்தார் விமான சேவையில் பயணம் என்பது எங்கள்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட பிக்கெட்டில் இருந்தது. எங்களது பிரயாணத்திற்கு நாங்கள் கொடுத்த தொகையிலேயே விமான பிக்கெட் தொகையும் அடங்கும் என்பதால் அவர்கள் ஏற்பாட்டின் படிதான் பிக்கெட் பதிவு சேய்யப்பட்டு இருந்தது..

காலை 3..30 மணிக்கு கிளம்பும் ஏர்பஸ் விமானம் அதே நாள்காலை 5.40 மணிக்கு தோகா சன்றடையும். பயண கால அவகாசம் நம் கணக்குப்படி 3..30 மணிக்கும் 5.40 மணிக்கும் இருக்கும் வித்தியாசம் 2 மணி 20 நிமிடங்கள் தான்.. ஆனால் பறக்கும் நேர அளவோ உண்மையில் 4 மணி 40 நிமிடங்கள் ஆகும்.. இதற்குக் காரணம் உலகத்தின் ஓவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் உள்ள கால அளவு வேறுபாடு ஆகும். நம் நாட்டில் இருந்து மறேக்கு நோக்கி மலைநாடகங்கள் சல்லும் போது காலம் பின்னோக்கி சல்லும். நமக்கு இரவு என்றால் அமெரிக்காவில் பகல் என்பது நமக்கு தெரிந்த விஷயமே.

தோகாவும் இந்தியாவும் இடையே உள்ள கால இடைவெளி 2.30 மணி நேர அளவு. அதாவது, தோகாவில் காலை 5.40 மணி என்றால் இந்தியாவில் காலை 8.20 மணி ஆகும். எனவே இந்திய நேரப்படி காலை 8.20 மணி அளவிலும், தோகாவின் நேரப்படி காலை 5.40 மணி அளவில் தோகா விமான நிலையம் சன்ற அந்த ஊர் நேரப்படி மதியம் 12.30 மணி வரை அடுத்த லண்டன் சல்லும் விமானம் ஏற்காத்திருக்க வேண்டும். தோகாவில் பகல் 12.30 மணி அளவில் கிளம்பும் லண்டன் விமானமானது லண்டன் நேரப்படி மாலை 05.30 அளவில் அங்கே சன்ற சேரும். இந்தியாவிற்கும் லண்டனுக்கும் உள்ள கால இடைவெளி வித்தியாசம் 04.30 மணி நேரம் ஆகும். எனவே பறக்கும் நேரம் 7 மணி 35

நிமிடங்கள் ஆகும்.. லண்டனில் மாலை 05.30 மணி என்றால் இந்தியாவில் இரவு மணி 10.00 ஆக இருக்கும்.. மதுலில் கழப்பம் தான் இருக்கும். பின் ஒரு தனிநத மனநிலைக்கு வந்து விடுவோம். ஏனெனில் நமது கபேசி, கைக்கடிகாரம், கையில் இருக்கும் இந்திய ரூபாய், நாணயம் என எதுவுமே நமக்கு விமானம் ஏறியவுடன் தோதுப்படாது. எனவே கழப்பம், தனிவா எல்லாம் கலந்த அல்லது கடந்த ஒரு ஞானியாக நாம் மாறித் தான் ஆகவேண்டிய கட்டாயம்.

இது ஒருபுறம் இருக்க, சன்னை விமான நிலையத்தில் பொருட்களை எல்லாம் கத்தார் விமான சவேமையைத் தில் லக்கஜேல் போட்டு விட்டு நமது பாஸ்போர்ட் மட்டும் பிக்கெட் பிரிண்ட் அவுட் காண்பித்து அவர்கள் கொடுத்த போர்டிங் பாஸ் - சன்னை டு தோகா மற்றும் தோகா டு லண்டன் என இரண்டு போர்டிங் பாஸ் - இதுதான் உண்மையில் பிக்கெட் - வாங்கிக்கொண்டு கபேசிகளை அதாவது ஹாண்ட் லக்கஜே மட்டும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு உள்ளே அடுத்த பி சோதனையையும் முடித்துக்கொண்டு, குடியிறும் சம்பந்தமான பிவங்களை பிடித்தி செய்து கொடுத்து விட்டு கட்சியாக தோகா சலெலும் விமானத்திற்காக கொடுக்கப்பட்டிருந்த கதவா அருகே காத்திருந்த போது, என மகன் என்னிடம் "தோகா விமான நிலையத்தில் தவே இல்லாமல் காத்திருக்கும் பி பிக்கெட் போட்டு கொடுத்து உள்ளார்கள். உடனே போகும் விமானம் போடவில்லை. பிரயாண ஏற்பாட்டாளர்களிடம் பசேசி இவ்வளவு நேரம் காத்திருக்க முடியாது என்று கபிற வணேபியதுதானே" என்று ஒரே புலம்பல்.

சில சமயங்களில் இப்படி காத்திருப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என எனக்கு தெரியும். எனவே அமதை காத்தனே. அடுத்ததாக என அப்பா "ஆறு மணி நேரம் தோகா விமான நிலையத்தில் என்னதான் செய்வது" என்று அவர் பங்குக்கு ஆரம்பித்து விட்டார். என தந்தை சூறுசூறுப்புக்கு பெயர் போனவர். 70 வயது கடந்த நிலையிலும் அவரால் அமதையாக ஒரு இடத்தில் அமர முடியாது. அவரின் குணம் தெரிந்ததால் என மகன் என்னிடம் "நல்ல வேளை! தோகாவிடம் லண்டனிற்கும் இடையே கடல் இருக்கிறது. இல்லையானால் தாத் தா நீங்கள் எல்லாம் காத்திருந்து மெதுவாக வாருங்கள். நான் நடந்து போய் விடுகிறேன் என்று சொல்லி வகை வகைமாக நடந்து சன்னே இருப்பார்" என கிண்டல் செய்தான். அதுவும் சரிதான் என்று சிரித்துக்கொண்டோம்.

விமான நிலையம் உள்ளே Free Wifi கிடைப்பதினால் Face Book, Whatsapp போன்ற பக்கங்களை பார்த்துக்கொண்டபேரட்டி பார்த்து பொழுதை போக்கி காத்திருந்தோம். கட்சியாக 3..30 மணி அளவில் தோகா சலெலும் கத்தார் விமானத்தில் ஏறி எங்களையே இருக்கைகளில் அமரந்து காலநீட்டி சாய்ந்த போது ஜில் என குளிர் சாதனத்தின் காற்று எங்களை வருடியது. விமானம் தன் இறக்கைகளை விரித்து மகே வானில் பறக்க ஆரம்பித்தது. சட் என்று மாறியது வானிலை! மனோ நிலையம் தான்!!

[தொடரும்]

அத்தியாயம் [ஒன்று](#)

ஊர்ஜனம் (3) : ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்

Written by - முனைவர் ர. தாரணி -

Monday, 05 June 2017 00:24 - Last Updated Thursday, 08 June 2017 22:41

அத்யாயம் [இரண்டாம்](#)

* ஊர்ஜனம் ஊர்.ஊர்ஜனம் akilmohanrs@yahoo.co.in